

[Bernhard Baunsgaard.]

mellem de to forligspartier; men under diskussionen dumper der jo af og til en oplysning frem, og derfor skal jeg tillade mig at stille nogle spørgsmål og fortsætte diskussionen, så kan det jo være, vi får lidt flere oplysninger om, hvad der egentlig er sket, og hvad der er planlagt.

Hr. Skræppenborg-Nielsen var heroppe for et øjeblik siden og fortalte os noget om sin stilling til momsen, og jeg forstod på ham, at han ikke tog afstand fra meromsen nu og heller ikke havde gjort det før valget. Nu er jeg jo valgt i en ganske anden landsdel end hr. Skræppenborg-Nielsen, og i Århus var vi ikke et øjeblik i tvivl om, at vort SF-medlem, hr. Vivike, gik imod momsen; den var — jeg tror, han udtrykte det på den måde — fødevarerfordyrende og led.

Vi fik at vide af hr. Kai Moltke, at han og andre medlemmer af SF nu ville stemme for momsen, fordi den var blevet forbedret; det har allerede været gennemgået heroppefra, hvad det betød med hensyn til fødevarerne, og nu synes jeg godt, at hr. Vivike kunne fortælle os, hvad det betyder med hensyn til det andet, om det er dette med, at de offentlige trafikmidler skal fritages for moms, der har fået hr. Vivike til at stemme for momsen. Statsministeren oplyste os jo lige for et øjeblik siden om, hvad vi ikke vidste før, at den forbedring, som SF dér havde fået gennemført, kostede forbrugerne 50 mill. kr. ekstra. Er der flere af den slags forbedringer, ville det da være meget rart at få det oplyst her.

Det gjorde unægtelig et vist indtryk på os i Århus, når hr. Vivike tog den stilling, som han gjorde, men jeg kan forstå på det hele, at vi slet ikke skulle have taget så tungt, hvad der blev sagt under valgkampen.

Se, da hr. Skræppenborg-Nielsen før var heroppe og tog ordet, så troede jeg, han ville tale om kildeskat; men det gjorde han jo ikke; han var jo da engang modstander af det. Nu er det jo helt spændende, om der er sket nogen udvikling på det område, om der dér også er truffet sær aftaler, om man bare stemmer for det kildeskatteforslag, som regeringen har fremsat, eller om der er lavet fikse løsninger, som koster skatteyderne endnu mere.

Men vi fik da i hvert fald opklaret hr. Skræppenborg-Nielsens stilling til momsen.

Nu forstår jeg dette momsforslag på den måde, at det alt i alt vil indbringe mange penge til regeringen, og det gjorde et vist indtryk på mig, da hr. Skræppenborg-Nielsen forleden dag talte så smukt og meget dygtigt om militærudgifterne. Jeg tror nok, at hr. Skræppenborg-Nielsen brugte udtrykket, at militærudgifterne var fantastiske og, jeg tror, det var „dødssyge“. Nu forstår jeg jo, at adskillige SF-medlemmer har skiftet mening med hensyn til momsen, men nu sker der vel ikke også sådan lige om hjørnet en omskiftning med hensyn til militærudgifterne? Nej, det gør der vel ikke, men den højtærede forsvarsminister kan jo da i hvert fald glæde sig til, at der bliver rigelig dækning gennem det skatteforlig, som SF og socialdemokratiet gennemfører; meget rigelig dækning for alle de militærudgifter, den højtærede forsvarsminister fik igennem forleden dag i det høje ting.

Med hensyn til, om man fra SFs side skal udtale sig om, hvordan man i fremtiden stiller sig til militærudgifterne, tilkommer det jo slet ikke mig at give gode råd, men jeg må måske minde om, hvad det ærede medlem hr. Aksel Larsen for et øjeblik siden sagde. Hr. Aksel Larsen sagde, at man kunne give et godt råd, når man sagde: mine værste fjender er mine gamle taler! Det kan jo være, at SF også skal huske det og lade være med at sige noget om militæret lige nu.

Per Hækkerup: Jeg skal nok lade være med at drage militærproblemer og andre dette spørgsmål uvedkommende problemer ind i debatten. Men jeg vil gerne svare på et par direkte spørgsmål, der er stillet til mig.

Hr. Henry Christensen gjorde nogle bemærkninger om den måde, hvorpå forhandlingerne var blevet ført, ikke således, at hr. Henry Christensen bebrejdede mig noget, men han ville henstille til mig at være opmærksom på de former, der skal overholdes med hensyn til udvalgsarbejdet, og skarpt sondre mellem private forhandlinger og udvalgsforhandlinger. Det har jeg efter bedste evne forsøgt, men jeg må erkende, at vi var under et vist tidspres; jeg tror, tidspresset ville have været følt mindre, hvis ikke der havde været en så udpræget talelyst i udvalget. Dette var naturligvis ikke